

krásy slovenska

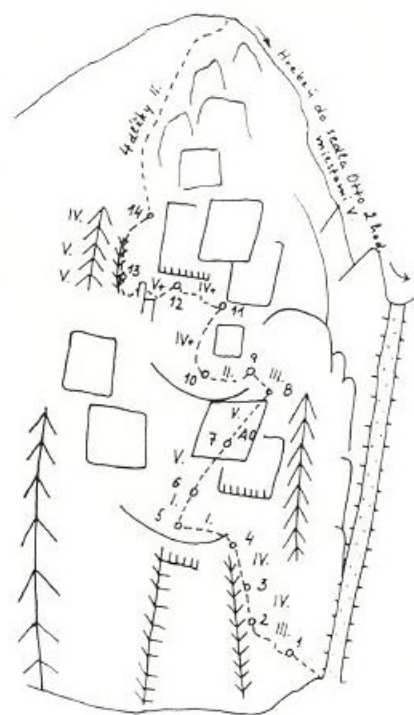
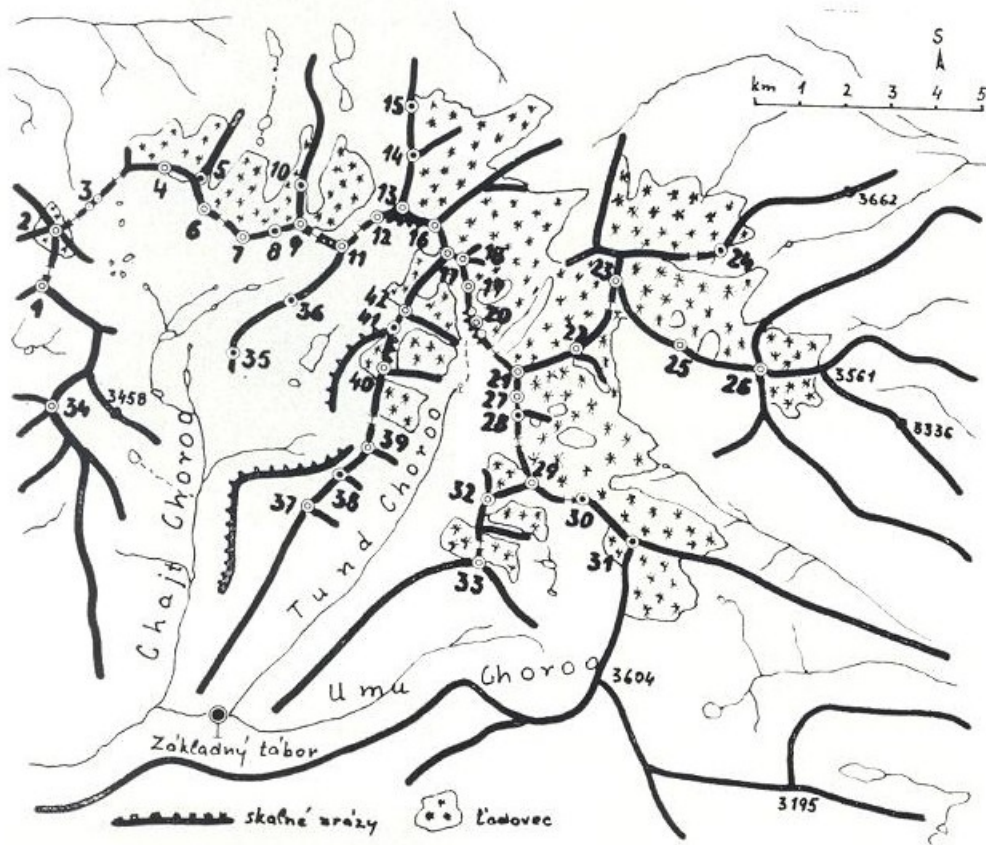
ROČNÍK LII

MONGOLSKO 516

11/75

KČS 5,—

Legenda ku mapke: číslo zakresleného vrcholu; výška; navrhovaný názov.

1. 3619 m; 2. 3828 m; 3. 3750 m (odhad); 4. 3682 m; 5. —; 6. 3673 m; 7. —; 8. —; 9. 3708 m; 10. 3702 m; 11. 3500 m (odhad); 12. —; 13. 3790 m; 14. —; 15. 3613 m; 16. —; 17. —; Chajt Choroo (mongolský); 18. —; 19. —; 20. 3750 m (odhad) Pik Lena (mongolský); 21. 3854 m; 22. 4100 m (odhad) Tund Choroo (mongolský);

23. 4116 m, mapa, Charchiraa; 24. 3787 m; 25. —; Malý Polar (poľský); 26. 3780 m, Pik Polar (nemecký); 27. —; 28. —; 29. 3907 m, Umu Choroo (mongolský); 30. —; 31. 3710 m; 32. —; 33. 3367 m; 34. 3462 m; 35. —; 36. 3534 m; 37. 3344 m; 38. —; 39. 3576 m; 40. —; 41. —; 42. —.

Sedlo medzi č. 20. a č. 21. navrhujú mongolski horolezci nazvať sedlo Oto. Nadmorská výška základného tábora asi 2800 m.

Pik Lena

KRESBA ING. IVAN DIEŠKA

ČESKOSLOVENSKÍ HOROLEZCI

ING. IVAN DIEŠKA

V PANENSKOM POHORÍ MONGOLSKA

Medzi najväčšie zážitky horolezcov nesporne patrí objavovanie. Dvadsaťte storočie je v znamení odstraňovania posledných geografických záhad a nejasností. Horolezci sa na ňom podieľajú vari najväčšou mierou a dnes je už málo dolín, štítov a stien, ktoré by neboli navštívili a opísali. Preto znie takmer neuveriteľne, že na alpínade Mon-

golsko 1975 operovali naši horolezci v neznámom pohorí.

Samozrejme, ako celá krajina, aj pohorie Charchiraa je letecky zmapované. Na dva okrajové kopce zrejme vystúpili aj topografi a do ústí hlbokých údolí pravidelne chodia poľovať pastieri na kozorožce. No asi 40 významných štítov pohoria

ešte nepočítal človek svojou návštevou, sedlá nepoužíval na prechody v SJ smere, hoci by mu skrátili vzdialenosť o stovky kilometrov. Pritom pohorie je len desiatky kilometrov vzdialené od podobného podrobne preskúmaného pohoria Turgen na severe. Preto patrí organizátorom alpiniády vďaka troch reprezentačných družstiev z NDR, Poľska a ČSSR za možnosť priekopníckeho pôsobenia v jednej z posledných neznámych oblastí na našej Zemi.

Charchiraa leží v SZ časti Mongolska ako bočná odnož Mongolského Altaja. Podľa trigonometrického merania vrcholí výškou 4116 m. Severné svahy sú pomerne bohato zaľadnené, kým na južnej strane sa častejšie vyskytujú skalné strminy. Výšky stien sa pohybujú od 300 do 700 m. Zatiaľ čo zo severu je veľmi zložitý prístup, z juhu zasahujú do pohoria hlboké údolia, do ktorých možno pri určitej opatrnosti vniknúť aj na horských mongolských koníkoch. V hornej časti údolí sú však už iba sutinové prahy a ľadovce, schodné iba pre horolezcov.

Z horolezeckého pohľadu je tu množstvo stien, ktoré by v Alpách boli obľúbené, ako napr. Tour Ronde či Aiguille du Midi. No aj vážnejších stien ľadových a skalných je tu dostatok. Mimoriadnym pôžitkom pre horolezca však vždy zostane možnosť zaradiť do svojich cieľov zemepisné spoznanie pohoria a spracovať svoje poznatky do všeobecne užitočných výsledkov. A v takomto duchu sa nieslo aj pôsobenie sedemčlennej výpravy čs. horolezcov, ktorí svoje hodnotné športové výkony doplnili aj prínosom zemepisným, podrobnou mapkou pohoria. (Pozri mapku pohoria.)

Na mapke, ktorá vznikla v spolupráci účastníkov alpiniády, ešte nie sú názvy štítov. To bude úlohou názvoslovnej komisie mongolského horolezeckého zväzu, ktorej podajú návrhy zúčastnenej výpravy. Aj československá výprava, ktorá ako jediná dosiahla všetky významnejšie vrcholy, sa zúčastní na tomto akte. Je pre nás potešiteľné, že

zo strany mongolských súdruhov sa nám dostalo cti, že dva z významných skalných útvarov navrhli ihneď pomenovať podľa našich horolezcov: Pik Lena a sedlo Oto.

Športové výsledky:

- Hrebeňom cez vrchol č. 33 na vrchol 32. 13. VI. 1975, L. Benešová – A. Ferancová – J. Tallová.
- Hrebeňom na vrchol č. 37. 13. VI. 1975, L. Hodál – M. Neumann.
- ZJZ stenou na vrchol č. 21 a po ľadovom hrebeni cez Tund Choroo na Charchiraa. 15. VI. 1975, Chaltar – M. Neumann – J. Tallová. Klas. IV.
- J stenou na vrchol č. 18, ďalej hrebeňom na č. 17. 15. VI. 1975, L. Hodál – A. Ferancová. Klas. IV. (Dvaja Mongoli len na 18.)
- JZ stenou na Pik Lena a ďalej hrebeňom do sedla Oto. 15. VI. 1975, L. Benešová – I. Dieška. Klas. V+, A0.
- Hrebeňom na vrchol č. 26. 14. VI. 1975, O. Jeříšek s družstvom NDR.
- SZ ľadovou stenou na vrchol č. 29 a ďalej ľadovým hrebeňom na č. 32. 16. VI. 1975, L. Benešová – A. Ferancová. Ľad max. 45°.
- Hrebeňový prechod v Z-V smere s obídením vrcholu č. 20. 18.–21. VI. 1975, M. Neumann – J. Tallová.

Časové údaje:

- 6. VI. – odlet z Prahy.
- 7. VI. – pristátie v Ulan Batore.
- 10. VI. – odlet do Ulan Gom, centra ajmaku.
- 12. VI. – budovanie základného tábora.
- 21. VI. – peší presun do Nurin Bulag, centra somona.
- 22. VI. – Dom oddychu Charchiraa pri Ulan Gom.
- 25. VI. – prílet do Ulan Batoru.
- 27. VI. – odlet do Moskvy.
- 28. VI. – Praha.

Ľavé rameno doliny Tund Choroo, so sneho-skálnym štítom Chajt Choroo.

FOTO ING. IVAN DIEŠKA

Trojvrchol Pik Lena nad predsunutým táborom
FOTO ING. IVAN DIEŠKA

